

การกำข้าวเกรียบเป็นผลิตภัณฑ์คุณภาพ

ผลิตภัณฑ์คุณภาพ

สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำนำ

ข้าวเกรียบเป็นขนมขบเคี้ยวที่มีลักษณะเป็นแผ่นบาง พอง กรอบ มีรูปฐานเรียบสม่ำเสมอ นิยมบริโภคกันมานาน ไม่ว่าจะเป็นข้าวเกรียบกุ้งหรือข้าวเกรียบปลา เมื่อพิจารณาคุณค่าทางโภชนาการ พนวิชข้าวเกรียบกุ้ง 100 กรัมให้พลังงาน 509 กิโลแคลอรี่ โปรตีน 6.8 กรัม ไขมัน 25.6 กรัม และคาร์โบไฮเดรท 62.8 กรัม (Institute of Nutrition, 1999) ปัจจุบันแม้ว่าจะมีขนมขบเคี้ยวจำพวกนี้ในห้องตลาดมากมายที่ผลิตจากกระบวนการເອົ້າຫຼູ້ໜັ້ນ ซึ่งเป็นกรรมวิธีที่นิยมใช้ในอุตสาหกรรมอาหารประเทศาหาร ขบเคี้ยว ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีลักษณะพองตัว กรอบ และความหนาแน่นต่ำ แต่ข้าวเกรียบ ก็ยังได้รับความนิยมบริโภคกันพอสมควร ยิ่งกว่านั้นการผลิตข้าวเกรียบดูเหมือนว่าจะทำกันอย่างแพร่หลายทั่วประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มน้ำบ้าน เกษตรกรในจังหวัดต่างๆ เนื่องจากเป็นวิธีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ประเภทพืชผัก ผลไม้ หรือเนื้อสัตว์ประเทศาหาร กุ้งฝอย ที่ใช้เทคโนโลยีแบบง่ายๆ

ข้าวเกรียบที่ยังไม่ได้ทดสอบสามารถเก็บไว้ได้ด้านหลังเดือน ข้อสำคัญวัตถุดิบหลักที่ใช้คือแป้งมันสำปะหลัง มีรากฐาน สวยงาม อุดมไปด้วยสารอาหาร เช่น โปรตีน ไขมัน คาร์บไฮเดรต วิตามิน แร่ธาตุ ฯลฯ ข้าวโพดหวาน เป็นต้น เครื่องปุ๋ย เช่น เกลือ

กุ้ง ปลา เป็นการเพิ่มรสชาติและคุณค่าทางโภชนาการ จากผลงานวิจัยพบว่า ข้าวเกรียบปลาที่ผสมเนื้อปลา 35% ของน้ำหนักแป้ง ข้าวเกรียบกุ้งที่ผสมเนื้อกุ้งสูก 21% ของน้ำหนักแป้ง ทำให้ผลิตภัณฑ์มีปริมาณโปรตีน 7.42% (ดวงใจ และลงนุช, 2533) และ 3.7% (ปราณิศาและคณะ, 2541) ตามลำดับ หรืออาจเติมผักและผลไม้ชนิดต่างๆ เพื่อปรับปรุงรสชาติให้แปลกและแตกต่างจากเดิม เช่น ขันวนมะละกอ เมือก มันเทศ

การทำข้าวเกรียบอาศัยหลักการพื้นฐานคือ เจลาตีไนเซชั่น (gelatinization) ของเม็ดแป้ง ซึ่งต้องให้เกิดอย่างสมบูรณ์จึงจะได้ผลิตภัณฑ์ที่ดี

ขั้นตอนการกำข้าวเกรียบ

1. การเตรียมวัตถุดิบ

เตรียมวัตถุดิบหลักที่ใช้คือ แป้งมันสำปะหลัง ส่วนผสมอื่นๆ เช่น เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ บางชนิดต้องนึ่ง หรือต้มให้สุก แล้วบดละเอียด เช่น เมือก พักทอง มันเทศ แต่บางชนิดไม่จำเป็นต้องทำให้สุก เพียงแต่บดหรือโอลกให้ละเอียดก็ได้ เช่น มะละกอสุก กล้วยสุก หรือข้าวโพดหวาน เป็นต้น เครื่องปุ๋ย เช่น เกลือ

พริกไทยป่น กระเทียมไข่ลอกละเอียด

หากเป็นเนื้อสัตว์ เช่น กุ้งต้องต้มให้สุก แกะ เอาแต่เนื้อไข่ลอกให้ละเอียด ผู้ผลิตบางเจ้าใช้กุ้งแห้ง บดละเอียด หรือบางรายต้องการลดต้นทุนก็ใช้หัวกุ้งสด ต้มเอาน้ำจากหัวกุ้งไปใช้ หรือบางคนก็ใช้กลินกุ้งแทน กรณีที่ทำข้าวเกรียบปลา อาจใช้ปานิล ปลาทู นึ่งให้สุก บดให้ละเอียด ก่อนที่จะผสมกับส่วนผสมชนิดอื่น ๆ

2. การผสม

ผสมส่วนผสมที่เป็นของแห้งให้เข้ากันก่อน เช่น แป้งมันสำปะหลัง เกลือ พริกไทย แล้วจึงเติมส่วนผสมที่ เป็นของสด เช่น กระเทียม เนื้อปลา เนื้อกุ้ง ผัก ผลไม้ ชนิดต่าง ๆ คุกคุกเคล้าให้เข้ากัน

3. การนวด

เติมน้ำเดือดลงในส่วนผสมของข้อ 2 ในปริมาณ พอกเพียง แล้วนวดให้เข้ากันจนเนื้อเนียน

4. การปั้น

ปั้นก้อนแป้ง (dough) เป็นรูปทรงกรอบออก เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ $1\frac{1}{2}$ นิ้ว ยาว 7-8 นิ้ว หรือความยาว ขนาดที่จะวางเรียงได้ในลังถึงสำหรับนึ่ง

5. การนึ่ง

นึ่งให้สุก โดยใช้สังรีดต้มน้ำให้เดือด ใช้เวลาประมาณ 30 นาที ข้าวเกรียบจะสุกทั้งแท่ง

6. ทำให้เย็น

ปล่อยให้แป้งที่นึ่งสุก เย็นลงก่อน นำไปเก็บในตู้เย็น $4-10^{\circ}\text{C}$. เป็นเวลา 1 คืน เพื่อให้ก้อนแป้งแข็งตัว จะทำให้หนึ่ง่ายขึ้น หากใช้เครื่องหั่นไม่จำเป็นต้องเก็บในตู้เย็น สามารถหั่นได้ทันทีที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 2-3 วัน ให้แป้งแข็งแล้วจึงหั่น

7. การหั่น

หั่นให้เป็นชิ้นบาง ๆ ความหนาประมาณ 2 มิลลิเมตร ข้าวเกรียบชิ้นบาง ๆ จะพองตัวได้กว่าชิ้นหนา

8. การทำให้แห้ง

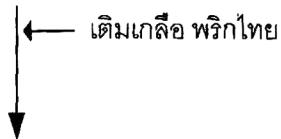
ทำให้แห้งโดยตากแดด 1-2 วันหรืออบให้แห้ง โดยใช้ตู้อบลมร้อน 60°C . นาน 3-4 ชั่วโมง

9. การห่อ

ห่อด้านในนำมันร้อน ๆ อุณหภูมิ 180°C .

แผนกการกำข้าวเกรียบ

แป้งมันสำปะหลังผสมกับแป้งข้าวเจ้าหรือแป้งสาลี

เติมกระเทียม ผัก / ผลไม้
หรือเนื้อสัตว์บดละเอียด

ผสมให้เข้ากัน

เติมน้ำเดือด

นวดส่วนผสมจนเป็นเนื้อเดียวกัน

ปั้นก้อนแป้งเป็นรูปทรงกรอบออกเส้นผ่าศูนย์กลาง
 $1\frac{1}{2}$ นิ้ว $\frac{1}{2}$ ยาวประมาณ 7-8 นิ้ว

นึ่งให้สุก ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

แช่ในตู้เย็น หรือวางไว้ที่อุณหภูมิห้อง 1 คืน

หั่นเป็นชิ้นบาง ๆ

ตากแดดหรืออบด้วยตู้อบลมร้อนอุณหภูมิ
 60°C . 3-4 ชั่วโมง

ห่อด้านในนำมันร้อน

ป้าจัยก็มีผลต่อคุณภาพของข้าวเกรียบ

1. ชนิดของแป้ง

ข้าวไทยทำจากแป้งหลักหลายชนิด เช่น กลีบ-ลำดวน ข้ามปุยฝ่าย ข้ามสาลี ทำจากแป้งสาลี ข้ามถัวย ข้ามตาล ข้ามเปียกปูน ทำจากแป้งข้าวเจ้า ไช่หงส์ ถััวแปง ทำจากแป้งข้าวเหนียว ข้าหริ่ม ตะเก๊ ทำจากแป้งถััวเขียว และข้ามที่ทำจากแป้งมันสำปะหลัง ได้แก่ ข้ามผิง

ตารางที่ 1. คุณสมบัติของแป้งแต่ละชนิด

ชนิดแป้ง	ร้อยละต่อสารซึ่ง 100 กรัม		อุณหภูมิที่ทำให้แป้งพองตัวใส ($^{\circ}\text{ศ.}$) (Gelatinization temperature)	ลักษณะก้อนแป้งสุกเมื่อเย็น
	อะมิโลส	อะมิโลเพคติน		
มันสำปะหลัง	17	83	65 - 70	ใส - 半透明 (clear - translucent)
ข้าวโพด	28	72	75 - 80	ขุ่น (opaque)
มันผึ้ง	21	79	60 - 65	ใส (clear)
ข้าวสาลี	28	72	80 - 85	ขุ่นเล็กน้อย (slightly opaque)
ข้าวโพดเหนียว (waxy maize)	0	100	65 - 70	ใส (clear)
ข้าวฟ่าง	28	72	75 - 80	-
ข้าวเจ้า	17	83	75 - 80	ขุ่นเล็กน้อย (slightly opaque)
สาคู	27	73	65 - 70	ใส - 半透明 (clear - translucent)
ท้าวยายม่อม	20	80	-	-
มันเทศ	20	80	65 - 70	-

ที่มา : - Van Beynum and Roel , 1985

- Pomeranz, 1985

แป้งสุกที่ประกอบด้วยอะมิโลสสูงจะมีลักษณะแข็ง ส่วนแป้งที่มีอะมิโลเพคตินสูงจะให้ลักษณะที่เหนียว ยืดหยุ่นสูง เช่น ข้าวเหนียว แป้งมันสำปะหลัง อัตราส่วนของอะมิโลสต่ออะมิโลเพคตินมีความสัมพันธ์กับการพองตัว (Feldberg, 1969) แป้งที่มีอะมิโลเพคตินสูง จะได้ผลิตภัณฑ์ที่มีการพองตัวดี น้ำหนักเบา เปราะง่าย การทำข้ามขบเคี้ยวจึงควรใช้แป้งชนิดที่มีอะมิโลส 5 - 20 %

ข้าวเกรียบที่ทำจากแป้งมันสำปะหลังล้วน ๆ จะมีความหนาแน่น (bulk density) ต่ำที่สุด นั่นคือมีการพองตัวดีที่สุด ลักษณะกรอบเบาแต่จะกรอบไม่นาน การผสมแป้งข้าวเจ้าหรือแป้งสาลี ทดแทนแป้งมันสำปะหลัง 30% จะทำให้ก้อนแป้งหลังนึ่งคงรูปทรงกรอบมาก เมื่อนำไปทอด จะมีรูพรุนขนาดเล็ก เนื้อเนียน การพองตัวจะลดลง แต่ความกรอบจะอยู่ได้นาน

ลดช่องสิงคโปร์ ข้าวเกรียบ เป็นตัน แป้งแต่ละชนิดมีลักษณะของ แป้งสุก อุณหภูมิที่ทำให้แป้งสุก เนื้อสัมผัสด้านความเหนียว การพองตัว ความกรอบ แตกต่างกันเนื่องจากมีดีแป้งแต่ละชนิดประกอบด้วยอะมิโลส (amylose) และอะมิโลเพคติน (amylopectin) ในสัดส่วนที่ต่าง ๆ กัน ดังแสดงในตารางที่ 1

2. สัดส่วนของแป้งและส่วนผสมอื่น ๆ

สัดส่วนของแป้งและส่วนผสมอื่น ๆ เช่น เนื้อสัตว์ ผักหรือผลไม้ ต้องมีความเหมาะสม คือ ประมาณ 20 – 25 % ของน้ำหนักแป้ง การเติมผักผลไม้ หรือเนื้อสัตว์น้อยเกินไป จะไม่มีกลิ่นหอมและขาดรสชาติ แต่การเติมส่วนผสมเหล่านี้มากเกินไปจะทำให้การพองตัวลดลง เช่น ข้าวเกรียบที่เติมเนื้อปลามากกว่า 30 % เมื่อจากไปตีนจะบั่นง่ายการพองตัวของข้าวเกรียบ (Yu et al., 1981) การทำให้เนื้อสัตว์สุกก่อนผสมกับแป้งมีผลต่อการพองตัวของข้าวเกรียบ พบรากุ้งสุก ทำให้ข้าวเกรียบพองตัวมากกว่ากุ้งสด ถึง 26 % (ปราณิศา และคณะ, 2541)

3. ขั้นตอนการทำให้แป้งบางส่วนสุก (pre-gelatinization)

หลังจากผสมส่วนผสมทั้งหมดให้เข้ากันแล้ว เติมน้ำเดือดลงในส่วนผสม เพื่อให้สามารถแป้งเป็น

ก้อนแป้ง (dough) ได้ การเติมน้ำเดือดจะทำให้แป้งบาง ส่วนสุกสามารถดัดให้เป็นเนื้อเดียวกัน หากใช้น้ำเย็น หรือน้ำอุ่นอุณหภูมิของน้ำไม่สูงพอที่จะทำให้มีดแป้งบาง ส่วนสุกและเม็ดแป้งไม่อุ่นน้ำมากพอที่จะทำให้แป้งสุก สมบูรณ์ระหว่างนึ่ง ก้อนแป้งจะไม่สุกใส ตลอดแห่ง (แม้ว่าจะนึ่งด้วยระยะเวลานาน) ตรงกลางแห่งของ ก้อนแป้งจะมีลักษณะสีขาวๆ ซึ่งจะไม่พองขยายเมื่อ นำไปประกอบ

4. การนวด

การนวดเป็นขั้นตอนสำคัญขั้นตอนหนึ่ง การนวด ให้เนื้อแป้งเนียน จนส่วนผสมทั้งหมดเป็นเนื้อเดียวกัน จะ ทำให้ลักษณะปراกภูของข้าวเกรียบทดสอบมีรูปฐานสม่ำเสมอ พองตัวดี

5. การนึ่ง

การนึ่งทำให้มีดแป้งสุก เกิดเจลาตินไซด์ในเชื้อจะ ทำให้เซลล์ของเม็ดแป้งแตก การนึ่งก้อนแป้งด้วยถังถึงที่มี ฝาปิดสนิท อุณหภูมิ 100°C . ใช้เวลา $30 - 45$ นาที ก็ เพียงพอที่จะทำให้มีดแป้งสุกได้ ควรระวังเรื่องน้ำแห้ง การ รักษาของไอน้ำ เนื่องจากผ่าลังถังปิดไม่สนิท ทำให้ความดัน ในน้ำลดลง อุณหภูมิลดลง จะทำให้ก้อนแป้งเกิดเจลาตินไซด์ใน เชื้อไม่สมบูรณ์

6. การอบหรือตากแห้ง

การอบหรือตากแห้งเป็นขั้นตอนที่สำคัญอีก ขั้นตอนหนึ่ง ที่มีผลต่อการพองตัว และความสม่ำเสมอ ของรูปฐาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับปริมาณความชื้นในข้าวเกรียบ

ตามหลักการนั้นข้าวเกรียบเมื่อได้รับความร้อนจากน้ำมัน จะทำให้น้ำในเนื้อแป้งกล้ายเป็นไอ เกิดความดันไอดันให้ เนื้อของข้าวเกรียบขยายตัวเป็นโพรง หรือรูพูน ความชื้น ที่พบว่าเหมาะสมคือ 12% (ดวงใจ และนงนุช, 2533) ถ้า ข้าวเกรียบมีความชื้นต่ำกว่า $7 - 8\%$ คือ อบหรือตากแต่ นานเกินไป แผ่นข้าวเกรียบจะแตกร้าว แต่ถ้าอบหรือ ตากแต่คนอย่างเกินไป จะได้ข้าวเกรียบที่มีความชื้นสูง เมื่อนำ ไปทดสอบจะเกิดรูพูนใหญ่บ้างเล็กบ้างไม่สม่ำเสมอ ซึ่งเป็น ลักษณะของข้าวเกรียบคุณภาพดี

7. การหยอด

หยอดข้าวเกรียบในน้ำมันร้อน 180°C . แผ่น ข้าวเกรียบจะขยายตัวได้ผลิตภัณฑ์ที่มีรูพูนสม่ำเสมอ ความหนาแน่นต่ำ ถ้าหยอดในน้ำมันที่อุณหภูมิต่ำ ข้าวเกรียบ จะไม่พอง เพราะอุณหภูมิไม่สูงพอที่จะทำให้น้ำกล้ายเป็นไอ อย่างรวดเร็ว และข้าวเกรียบจะอมน้ำมันอีกด้วย

สรุป

ข้าวเกรียบเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีกรรมวิธีการผลิต ไม่ยุ่งยากซับซ้อน หากต้องการผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพจะ ต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น และถ้าต้องการจะพัฒนาการผลิตเข้าสู่ระดับอุตสาหกรรม ก็ควรจะนำเครื่องจักรและเครื่องมือบางชนิดเข้ามาช่วยใน กระบวนการผลิต ได้แก่ เครื่องผสม เครื่องนวด เครื่องหั่น ตู้อบลมร้อน เป็นต้น เครื่องจักรเหล่านี้มีส่วน ช่วยทุ่นแรง และควบคุมคุณภาพข้าวเกรียบให้ได้มาตรฐาน

เอกสารอ้างอิง

ดวงใจ ทิรราบาล และนงนุช รักสุกุลไทย. 2533. ปัจจัยบาง ประการที่มีผลต่อคุณภาพของข้าวเกรียบปลา.
อาหาร 20(1) : 11 - 17.

ปราณิศา เขื้อโพธิ์หัก นงนุช รักสุกุลไทย และดวงเดือน ภูวิลัย. 2541. การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ข้าวเกรียบถัง. อาหาร 28 (2) : 125 - 132.

Feldberg, C. 1969. Extruded Starch – based Snacks. *Cereal Sci. Today*. 14 : 212 – 214.

Institute of Nutrition Mahidol University. 1999. Thai Food Composition Tables. Palux Tai Co., Ltd. Bangkok, Thailand. 150 p.

Pomeranz, Y. 1985. Carbohydrates : Starch. In :

Pomeranz Y. ed. Functional Properties of Food Components. Academic Press : New York. 25 – 90.

Van Beijnum, G.M.A. and Roel, J.N. 1985. Starch Conversion Technology. Marcel Dekker Inc. New York and Basel.

Yu, S.Y., Mitchell, J.R. and Abdullah, A. 1981. Production and Acceptability Testing of Fish Cracker (Keropok) Prepared by the Extrusion Method. *J. Food Technol.* 16 : 51 – 58.